

Η συζήτηση με έναν λειτουργό της ανώτατης εκπαιδευτικής βαθμίδας είναι εκ των πραγμάτων ενδιαφέρουσα. Όταν μάλιστα αυτός ο λειτουργός έλκει τις ρίζες αλλά και τον κορμό της γνώσης του από τις Τέχνες τότε αποκτά επιπλέον ενδιαφέρον.

Βρεθήκαμε με τον πρύτανη της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών, Γιώργο Χαρβαλιά, κουβεντιάζοντας κυρίως για το αντικείμενό του. Ακούσαμε τις απόψεις του, αφουγκραστήκαμε τις ανησυχίες του.

Σαν άνθρωπος της τέχνης ή καλύτερα των τεχνών ο πρύτανης έχει πυκνό λόγο, αγαπημένες λέξεις και σαν πρώτη εντύπωση θα ρεΐς ότι δεν απαντά ευθέως. Βεβαίως κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Αυτό που ισχύει είναι ότι χρειάζεται περισσότερο προσοχή από το σύνηθες για να παρακολουθήσεις το μεστό του λόγο και την καλλιτεχνική του ψυχή.

- Είχα πάντα τη επιθυμία να ερωτήσω έναν άνθρωπο με τη δική σας ιδιότητα. Η τέχνη διδάσκεται, είναι μήπως αυτό που συμβαίνει είναι να καλλιεργείται η ευαισθησία και να διδάσκονται οι τεχνικές, οι τεχνοτροπίες; Τελικά πιο είναι το επίπεδο της διδασχής;

Ουσιαστικά είναι η καλλιέργεια των πεδίων που αναφέρατε, η τέχνη δεν διδάσκεται, διότι όταν κανείς θέλει να κάνει τέχνη και δεν αναπαράγει έτοιμες μορφές, είναι ένα ζητούμενο, είναι κάτι που δεν το ξέρουμε, και βάσει με την παιδία με την εμπειρία που έχουμε, καλούμαστε να το αντιμετωπίσουμε. Πάντα ένα έργο είναι για τον καλλιτέχνη ένα άγνωστο, ένα ζητούμενο το οποίο κάθε φορά καλείται να το βρει να το λύσει, να βρει την οριστική του μορφή. Από αυτή την άποψη, η εκπαίδευση καλύπτει την παιδία, δηλαδή μια συστηματική που ακολουθεί κανείς στην καλλιτεχνική δημιουργία, μια γνώση του παρελθόντος, μέσα εκεί είναι αυτό που λέτε οι τεχνοτροπίες, οι σχολές, τα κινήματα, οι εκφραστικές μορφές, γιατί τίποτα δεν πέφτει από τον ουρανό, όλα έχουν μια μορφή συνέχειας

- Έχει η τέχνη καθήκον; Ο Schuman π.χ. είχε διατυπώσει την άποψη, ότι το καθήκον της τέχνης είναι να στείλει φως στη σκοτεινιά της ανθρώπινης ψυχής. Είναι έτσι ή μήπως το αντικείμενο της τέχνης είναι πιο άναρχο;

- Μα πιο άναρχο πεδίο από την ανθρώπινη ψυχή, δεν υπάρχει. Είναι μια κατάσταση πάρα πολύ περίπλοκη, οργανώνεται μέσα σε πλέγματα εξαιρετικά πολυεπίπεδων σχέσεων, οπότε αυτό που λέμε ανθρώπινη ψυχή και εμπεριέχει εμάς, τις αναπαραγωγές των άλλων, την ανταπόκριση μας σε έναν εξωτερικό κόσμο, τις λογικές και συναισθηματικές διαδικασίες, ασυνείδητα. Αυτό είναι και το πεδίο της τέχνης, αυτό είναι και το ζητούμενο της ίδιας της ζωής.

Διπλότυπο κτίριο στο κέντρο της πόλης που καταλαμβάνει ολόκληρο το χώρο του ιδρύματος. Το κτίριο είναι κλασικό, με κίτρινο χρώμα και λευκά αρχιτεκτονικά στοιχεία. Η είσοδος είναι κεντρική, με τετράγωνο προπύλαιον που στηρίζεται σε τέσσερις κίονες. Η πρόσοψη έχει πολλά παράθυρα με λευκά πλαίσια. Το κτίριο είναι περιβαλλόμενο από πράσινα φυτά.

~~Γιώργος Χαρβαλιάς: ο Ξεχωριστός Δάσκαλος (06.04.2010)~~